

### היסח הדעת בשעת קידוש

אחרי שנשרפה הפרה, היו אוספים את אפרה, ונותנים אותו במקומות מסוימים לשומר, כמו שנאמר, "וְאָסַף אִישׁ טְהוֹר אֶת אֶפֶר הַפֶּרֶה וְהֵנִיחַ מִחוּץ לַמִּחְנֶה בְּמָקוֹם טְהוֹר וְהֵיטָה לְעֵדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נָדָה חֲטָאת הוּא" (במדבר י"ט ט).

וכשהיו צריכים לטהר טמא מת, היו נוטלים מהאפר הזה, ונותנים עליו מים חיים בכלי, כמו שנאמר "וְלָקְחוּ לְטָמֵא מִעֵפֶר שְׂרֵפֶת הַחֲטָאת וְנָתַן עָלָיו מִיִּם חַיִּים אֶל כָּלִי" (במדבר י"ט י"ז).

ואת המים הללו מזים על הטמא, כמו שנאמר, "וְלָקַח אֶזוֹב וְטָבַל בְּמֵיִם אִישׁ טְהוֹר וְהֵזָה עַל הָאֵהָל וְעַל כָּל הַכֵּלִים וְעַל הַנִּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם וְעַל הַנֶּגַע בְּעֶצֶם אוֹ בְּחֻלְל אוֹ בְּמֵת אוֹ בְּקִבְר" (במדבר י"ט י"ח).

וכל הפעולות שעושים עד שעת הזאה, צריכים להיות בלא היסח הדעת, שנאמר, "לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נָדָה חֲטָאת הוּא" (במדבר י"ט ט), ללמד שעד שעת הזאה הם צריכים שימור.

- מלשון הגמרא משמע, שגם אסיפת אפרה, וגם מילוי מים בכלי, וקידוש האפר, בכלל שלא יסיח דעתו.

- אולם לפי הגהת הגר"א, אסיפת האפר אינה בכלל זה, ודינה כדין השלכת עץ ארז ואזוב ושני תולעת, שאין היסח הדעת פוסל בהם.

### מדיני הזאת מי חטאת

#### א. על ידי מי נעשית.

בעניין הזאת מי חטאת על הטמא לטהרו, נאמר, "וְלָקַח אֶזוֹב וְטָבַל בְּמֵיִם אִישׁ טְהוֹר וְהֵזָה עַל הָאֵהָל וְעַל כָּל הַכֵּלִים וְעַל הַנִּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם וְעַל הַנֶּגַע בְּעֶצֶם אוֹ בְּחֻלְל אוֹ בְּמֵת אוֹ בְּקִבְר" (במדבר י"ט י"ח), ומכאן שהזאה כשרה רק כשהיא נעשית על ידי איש, ולא כשהיא נעשית על ידי אשה.

#### ב. מתי נעשית.

בעניין הזאת מי חטאת על הטמא לטהרו, נאמר, "הוּא יִתְחַטֵּא בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר" (במדבר י"ט י"ב), ומכאן שהזאה כשרה רק כשהיא נעשית ביום, ולא כשהיא נעשית בלילה.